ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 50/2002

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 19 Ιουλίου 2002

για την έκδοση της οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της . . ., για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς)

(2002/C 228 E/03)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας [3],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [4],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η δημιουργία μιας γνήσιας ενιαίας αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών είναι ουσιώδης για την οικονομική ανάπτυξη και τη δημιουργία απασχόλησης στην Κοινότητα.

(2) Η ύπαρξη μιας ενοποιημένης και αποτελεσματικής χρηματοπιστωτικής αγοράς προϋποθέτει την εξασφάλιση της ακεραιότητας της αγοράς. Η ομαλή λειτουργία των αγορών κινητών αξιών και η διατήρηση της εμπιστοσύνης του κοινού προς αυτές αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις για την οικονομική ανάπτυξη και την ευημερία. Η κατάχρηση αγοράς θίγει την ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών και την εμπιστοσύνη του κοινού στις κινητές αξίες και τα παράγωγα μέσα.

(3) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 11ης Μαΐου 1999 για την «Εφαρμογή του πλαισίου για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες: πρόγραμμα δράσης» απαριθμείται μια σειρά ενεργειών που είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας, τον Απρίλιο του 2000, ζήτησε την πλήρη υλοποίηση του προγράμματος δράσης έως το 2005. Στο εν λόγω πρόγραμμα δράσης υπογραμμίζεται η ανάγκη κατάρτισης μιας οδηγίας για την απαγόρευση των πράξεων χειραγώγησης της αγοράς.

(4) Στη σύνοδό του στις 17 Ιουλίου 2000, το Συμβούλιο αποφάσισε τη σύσταση επιτροπής σοφών για τη ρύθμιση των ευρωπαϊκών αγορών κινητών αξιών. Στην τελική της έκθεση, η επιτροπή σοφών πρότεινε την καθιέρωση νέων νομοθετικών τεχνικών βάσει μιας προσέγγισης σε τέσσερα επίπεδα: αρχές-πλαίσια, εκτελεστικά μέτρα, συνεργασία και εφαρμογή. Στο επίπεδο 1, η οδηγία θα περιοριστεί στη διατύπωση γενικών αρχών-πλαισίων, ενώ στο επίπεδο 2 η Επιτροπή, επικουρούμενη από μια ειδική επιτροπή, θα θεσπίσει τεχνικά εκτελεστικά μέτρα.

(5) Το ψήφισμα που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Στοκχόλμης τον Μάρτιο 2001 ενέκρινε την τελική έκθεση της επιτροπής σοφών και την προτεινόμενη προσέγγιση σε τέσσερα επίπεδα, προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα και η διαφάνεια της κοινοτικής νομοθεσίας περί κινητών αξιών.

(6) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με το ψήφισμά του της 5ης Φεβρουαρίου 2002 σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας περί χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, προσυπέγραψε επίσης την έκθεση της επιτροπής σοφών, βάσει της επίσημης δήλωσης στην οποία προέβη προς το Σώμα την ίδια μέρα η Επιτροπή και της επιστολής την οποία απηύθυνε στις 2 Οκτωβρίου 2001 ο Επίτροπος ο αρμόδιος για την εσωτερική αγορά προς τον πρόεδρο της επιτροπής οικονομικής και νομισματικής πολιτικής του Κοινοβουλίου σχετικά με τις διασφαλίσεις για το ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη διαδικασία αυτή.

(7) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [5].

(8) Σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Στοκχόλμης, τα εκτελεστικά μέτρα του επιπέδου 2 πρέπει να χρησιμοποιούνται συχνότερα για να εξασφαλίζεται η δυνατότητα προσαρμογής των τεχνικών διατάξεων στις εξελίξεις τόσο της αγοράς όσο και των εποπτικών προτύπων, και πρέπει να καθοριστούν προθεσμίες για όλα τα στάδια των εργασιών του επιπέδου 2.

(9) Θα πρέπει να δοθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο περίοδος τριών μηνών από την πρώτη διαβίβαση του σχεδίου εκτελεστικών μέτρων, ώστε να μπορέσει να τα εξετάσει και να δώσει τη γνώμη του. Εντούτοις, σε επείγουσες περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες, η εν λόγω περίοδος μπορεί να περικοπεί. Εάν, εντός της περιόδου αυτής, το Κοινοβούλιο εγκρίνει ψήφισμα, η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει τα εκτελεστικά μέτρα.

(10) Οι νέες χρηματοπιστωτικές και τεχνικές καινοτομίες, και ιδίως η εμφάνιση νέων προϊόντων και νέων τεχνολογιών, η ανάπτυξη των διασυνοριακών δραστηριοτήτων και η χρήση του Διαδικτύου, αυξάνουν τα κίνητρα, τα μέσα και τις ευκαιρίες για κατάχρηση αγοράς.

([1]) ΕΕ C 240 E της 28.8.2001, σ. 265.

([2]) ΕΕ C 80 της 3.4.2002, σ. 61.

([3]) ΕΕ C 24 της 26.1.2002, σ. 8.

([4]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 2002 και απόφαση της Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της . . . (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([5]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(11) Το σημερινό κοινοτικό νομικό πλαίσιο για την προστασία της ακεραιότητας της αγοράς είναι ελλιπές. Οι νομικές προϋποθέσεις διαφέρουν ανάλογα με το κράτος μέλος, με αποτέλεσμα οι οικονομικοί φορείς να βρίσκονται συχνά σε αβεβαιότητα ως προς τις έννοιες, τους ορισμούς και τον τρόπο εφαρμογής της νομοθεσίας. Σε ορισμένα κράτη μέλη δεν υπάρχει καν νομοθεσία σχετική με τη χειραγώγηση των τιμών και τη διάδοση παραπλανητικών πληροφοριών.

(12) Η έννοια της κατάχρησης αγοράς καλύπτει τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τη χειραγώγηση της αγοράς. Ο στόχος της νομοθεσίας για την απαγόρευση των πράξεων προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες είναι ίδιος με εκείνον της νομοθεσίας κατά της χειραγώγησης της αγοράς: η ακεραιότητα των κοινοτικών χρηματοπιστωτικών αγορών και η ενίσχυση της εμπιστοσύνης των επενδυτών στις αγορές αυτές. Είναι επομένως σκόπιμο να θεσπιστούν συνδυασμένοι κανόνες για την καταπολέμηση τόσο των πράξεων προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες όσο και της χειραγώγησης της αγοράς. Μια ενιαία οδηγία θα εξασφαλίσει σε όλη την Κοινότητα ένα ομοιόμορφο πλαίσιο για την κατανομή των αρμοδιοτήτων, την εφαρμογή της νομοθεσίας και τη συνεργασία.

(13) Λαμβανομένων υπόψη των εξελίξεων που σημειώθηκαν στις χρηματοπιστωτικές αγορές και στην κοινοτική νομοθεσία από τη θέσπιση της οδηγίας αριθ. 89/592/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 1989, για το συντονισμό των ρυθμίσεων όσον αφορά τις πράξεις προσώπων τα οποία είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών [1], η ανωτέρω οδηγία θα πρέπει πλέον να αντικατασταθεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή με τη νομοθεσία για την καταπολέμηση της χειραγώγησης της αγοράς. Η θέσπιση νέας οδηγίας είναι επίσης αναγκαία για να αποφευχθούν ενδεχόμενα κενά στην κοινοτική νομοθεσία τα οποία θα μπορούσαν να διευκολύνουν επιζήμιες συμπεριφορές, να αποδυναμώσουν την εμπιστοσύνη του κοινού και, επομένως, να θέσουν σε κίνδυνο την ομαλή λειτουργία των αγορών.

(14) Η παρούσα οδηγία ανταποκρίνεται στις ανησυχίες που εξέφρασαν τα κράτη μέλη, μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, σχετικά με την καταπολέμηση της χρηματοδότησης τρομοκρατικών δραστηριοτήτων.

(15) Οι πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και η χειραγώγηση της αγοράς εμποδίζουν τη δημιουργία συνθηκών πλήρους διαφάνειας στην αγορά, η οποία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τις συναλλαγές όλων των οικονομικών φορέων που δραστηριοποιούνται σε ενοποιημένες χρηματοπιστωτικές αγορές.

(16) Ως εμπιστευτικές πληροφορίες νοούνται οι συγκεκριμένες μη δημοσιοποιηθείσες πληροφορίες οι οποίες αφορούν άμεσα ή έμμεσα έναν ή περισσότερους εκδότες χρηματοπιστωτικών μέσων ή ένα ή περισσότερα χρηματοπιστωτικά μέσα. Μια πληροφορία που θα μπορούσε να επηρεάσει αισθητά την εξέλιξη και τη διαμόρφωση των τιμών μιας οργανωμένης αγοράς θα μπορούσε να θεωρηθεί ως πληροφορία που αφορά έμμεσα έναν ή περισσότερους εκδότες χρηματοπιστωτικών μέσων ή ένα ή περισσότερα σχετικά χρηματοπιστωτικά μέσα.

(17) Όσον αφορά τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι περιπτώσεις στις οποίες οι εμπιστευτικές πληροφορίες δεν προέρχονται από την άσκηση επαγγέλματος ή λειτουργήματος αλλά από εγκληματικές δραστηριότητες των οποίων η προετοιμασία ή η εκτέλεση θα μπορούσε να επηρεάσει αισθητά την τιμή ενός ή περισσοτέρων χρηματοπιστωτικών μέσων ή τη διαμόρφωση των τιμών μιας οργανωμένης αγοράς.

(18) Η χρησιμοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών μπορεί να συνίσταται στην απόκτηση ή διάθεση χρηματοπιστωτικών μέσων και αυτό ενώ ο ενδιαφερόμενος γνωρίζει ή όφειλε να γνωρίζει ότι οι πληροφορίες που έχει είναι εμπιστευτικές. Εν προκειμένω, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν τι γνωρίζει ή τι όφειλε να γνωρίζει ένας κανονικός και λογικός άνθρωπος στις συγκεκριμένες περιστάσεις. Επιπλέον, το γεγονός και μόνον ότι οι ειδικοί διαπραγματευτές, οι φορείς οι εξουσιοδοτημένοι να ενεργούν ως αντισυμβαλλόμενοι ή τα πρόσωπα τα εξουσιοδοτημένα να εκτελούν εντολές εξ ονόματος τρίτων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες, περιορίζονται, στις δύο πρώτες περιπτώσεις, στην άσκηση της νόμιμης επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους που συνίσταται στην αγοραπωλησία χρηματοπιστωτικών μέσων ή, στην τελευταία περίπτωση, στην ευσυνείδητη εκτέλεση μιας εντολής, δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι συνιστά χρησιμοποίηση των εν λόγω εμπιστευτικών πληροφοριών.

(19) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταπολεμούν την πρακτική που είναι γνωστή ως προπορευόμενες συναλλαγές («Front running»), συμπεριλαμβανομένου του «front-running» για τα παράγωγα μέσα σε βασικά εμπορεύματα, εφόσον αυτή συνιστά κατάχρηση αγοράς σύμφωνα με τους ορισμούς που περιέχονται στην παρούσα οδηγία.

(20) Το πρόσωπο το οποίο προβαίνει σε συναλλαγές ή δίνει εντολές για την πραγματοποίηση συναλλαγών δυνάμενων να συνιστούν χειραγώγηση της αγοράς ενδέχεται να είναι σε θέση να αποδείξει ότι οι λόγοι εκτέλεσης των εν λόγω συναλλαγών ή εντολών ήταν νόμιμοι και ότι οι συναλλαγές και εντολές συνάδουν προς τις αποδεκτές πρακτικές της συγκεκριμένης οργανωμένης αγοράς. Ωστόσο, μπορούν και πάλι να επιβληθούν κυρώσεις εάν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι υπάρχει άλλος, παράνομος, λόγος για την εκτέλεση των εν λόγω συναλλαγών ή την παροχή των εντολών.

(21) Η αρμόδια αρχή δύναται να εκδίδει κατευθύνσεις για θέματα που περιλαμβάνει η οδηγία, π.χ. τον ορισμό των εμπιστευτικών πληροφοριών για τα παράγωγα μέσα σε βασικά εμπορεύματα ή την εφαρμογή του ορισμού των αποδεκτών πρακτικών όσον αφορά τον ορισμό της χειραγώγησης της αγοράς. Οι κατευθύνσεις αυτές θα πρέπει να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις της οδηγίας και με τα εκτελεστικά μέτρα που υιοθετούνται σύμφωνα με τη διαδικασία επιτροπολογίας.

(22) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιλέξουν τον πλέον πρόσφορο τρόπο για τη θέσπιση ρυθμίσεων όσον αφορά τα πρόσωπα που εκπονούν ή διαδίδουν έρευνες σχετικά με χρηματοπιστωτικά μέσα, ή τους εκδότες τέτοιων χρηματοπιστωτικών μέσων ή τα πρόσωπα που παράγουν ή διαδίδουν άλλες πληροφορίες με τις οποίες συνιστάται ή προτείνεται μια επενδυτική στρατηγική, συμπεριλαμβανομένων των κατάλληλων μηχανισμών αυτοεπόπτευσης, οι οποίοι θα πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

[1] ΕΕ L 334 της 18.11.1989, σ. 30.

(23) Η εμφάνιση, εκ μέρους εκδοτών, εμπιστευτικών πληροφοριών σε ιστοσελίδες του Διαδικτύου, θα πρέπει να τηρεί τους κανόνες διαβίβασης προσωπικών στοιχείων σε τρίτες χώρες που καθορίζονται στην οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ([1]).

(24) Η ταχεία και αμερόληπτη δημοσιοποίηση των πληροφοριών ενισχύει την ακεραιότητα της αγοράς, ενώ αντίθετα η επιλεκτική πληροφόρηση από τους εκδότες μπορεί να οδηγήσει σε απώλεια της εμπιστοσύνης των επενδυτών στην ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών. Οι οικονομικοί φορείς που δραστηριοποιούνται επαγγελματικά στην αγορά θα πρέπει να συμβάλλουν στην εξασφάλιση της ακεραιότητάς της με διάφορα μέσα. Τέτοια μέτρα θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, τη δημιουργία «γκρίζων καταλόγων», την εφαρμογή περιορισμών στο χρονικό διάστημα συναλλαγής («window trading») από ευαίσθητες κατηγορίες προσωπικού, την εφαρμογή εσωτερικών κωδίκων δεοντολογίας και τη θέσπιση «στεγανών» πληροφόρησης («chinese walls»). Αυτά τα προληπτικά μέτρα μπορούν να συμβάλουν στην καταπολέμηση της κατάχρησης αγοράς μόνον εάν εφαρμόζονται αποφασιστικά και ελέγχονται ευσυνείδητα. Κατάλληλος έλεγχος της εφαρμογής σημαίνει, για παράδειγμα, το διορισμό υπαλλήλων υπεύθυνων για τον έλεγχο της συμμόρφωσης εντός των σχετικών φορέων και περιοδικούς ελέγχους από ανεξάρτητους ελεγκτές.

(25) Τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας επιτρέπουν μια πιο ισότιμη πρόσβαση των επαγγελματιών των χρηματοπιστωτικών αγορών και των ιδιωτών επενδυτών στις χρηματοπιστωτικές πληροφορίες, αλλά αυξάνουν και τον κίνδυνο διάδοσης ψευδών ή παραπλανητικών πληροφοριών.

(26) Η αυξημένη διαφάνεια των συναλλαγών οι οποίες διενεργούνται από πρόσωπα με διευθυντικές αρμοδιότητες στους εκδότες, και ενδεχομένως από πρόσωπα που έχουν στενούς δεσμούς με αυτά, αποτελεί προληπτικό μέτρο έναντι ενδεχόμενης κατάχρησης αγοράς. Η δημοσιοποίηση αυτών των συναλλαγών, είτε μεμονωμένα είτε συνολικά, μπορεί επίσης να αποτελέσει πολύτιμη πηγή πληροφοριών για τους επενδυτές.

(27) Οι διαχειριστές αγορών θα πρέπει να συμβάλλουν στην πρόληψη των καταχρηστικών πρακτικών στην αγορά και να λαμβάνουν διαρθρωτικά μέτρα με σκοπό την πρόληψη και τον εντοπισμό πρακτικών χειραγώγησης της αγοράς. Τα μέτρα αυτά μπορούν να συμπεριλαμβάνουν απαιτήσεις για τη διαφάνεια των διενεργούμενων συναλλαγών, την πλήρη δημοσιότητα των συμφωνιών για την εξομάλυνση των τιμών, ένα εύλογο σύστημα αντιστοίχησης των εντολών, τη δημιουργία αποτελεσματικού συστήματος για τον εντοπισμό των ασυνήθιστων εντολών, επαρκώς εύρωστα συστήματα καθορισμού τιμών αναφοράς και τη σαφήνεια των κανόνων για την αναστολή των συναλλαγών.

([1]) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

(28) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται από τα κράτη μέλη κατά τρόπο ανταποκρινόμενο στις απαιτήσεις αποτελεσματικής ρύθμισης προκειμένου να προστατεύονται τα συμφέροντα των κατόχων κινητών αξιών οι οποίες παρέχουν δικαιώματα ψήφου εντός μιας εταιρίας (ή οι οποίες μπορούν να παρέχουν τέτοια δικαιώματα συνεπεία άσκησης προαίρεσης ή μετατροπής), όταν η εταιρία αποτελεί αντικείμενο δημόσιας προσφοράς εξαγοράς ή άλλης πρότασης αλλαγής του ελέγχου της. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία ουδόλως παρεμποδίζει ένα κράτος μέλος να θεσπίσει ή να εφαρμόσει τέτοια μέτρα εφόσον το θεωρεί απαραίτητο για την εκπλήρωση των στόχων αυτών.

(29) Η πρόσβαση στις εμπιστευτικές πληροφορίες για μια άλλη εταιρία και η χρησιμοποίησή τους στα πλαίσια μιας δημόσιας προσφοράς εξαγοράς προς απόκτηση του ελέγχου της συγκεκριμένης εταιρίας ή συγχώνευση με αυτήν, δεν θα πρέπει να θεωρείται αυτή καθαυτή ως εκμετάλλευση εμπιστευτικών πληροφοριών.

(30) Δεδομένου ότι η απόκτηση ή η εκχώρηση χρηματοπιστωτικών μέσων σημαίνει ότι οπωσδήποτε έχει ληφθεί προηγουμένως απόφαση για απόκτηση ή διάθεση εκ μέρους του προσώπου που προβαίνει στις ενέργειες αυτές, η διενέργεια της απόκτησης ή εκχώρησης δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι συνιστά αφ' εαυτής χρησιμοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών.

(31) Η έρευνα και οι εκτιμήσεις που εκπονούνται με βάση δεδομένα που είναι διαθέσιμα στο κοινό δεν θα πρέπει να θεωρούνται εμπιστευτικές πληροφορίες και, ως εκ τούτου, οποιαδήποτε συναλλαγή διενεργείται βάσει αυτών δεν θα πρέπει να θεωρείται αφ' εαυτής ως χρησιμοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

(32) Τα κράτη μέλη και το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών, οι εθνικές κεντρικές τράπεζες ή οποιοσδήποτε άλλος επίσημα καθορισμένος οργανισμός, ή οποιοδήποτε πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τους, δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε περιορισμούς κατά την άσκηση της νομισματικής και συναλλαγματικής πολιτικής και της πολιτικής για τη διαχείριση του δημόσιου χρέους.

(33) Ενίοτε, τα μέτρα σταθεροποίησης των χρηματοπιστωτικών μέσων ή οι πράξεις επί ιδίων μετοχών στα πλαίσια προγραμμάτων αγοράς ιδίων μετοχών (buy back) μπορούν να δικαιολογούνται από οικονομικούς λόγους και συνεπώς δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζονται, αυτά καθαυτά, ως κατάχρηση αγοράς. Πρέπει να διαμορφωθούν κοινά πρότυπα που θα παρέχουν συγκεκριμένες κατευθύνσεις στον τομέα αυτό.

(34) Λόγω της διεύρυνσης των χρηματοπιστωτικών αγορών, της ταχείας αλλαγής και του φάσματος των νέων προϊόντων και εξελίξεων, το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας πρέπει να είναι ευρύ ως προς τα καλυπτόμενα χρηματοπιστωτικά μέσα και τεχνικές, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ακεραιότητα των κοινοτικών χρηματοπιστωτικών αγορών.

(35) Η εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού στις κοινοτικές χρηματοπιστωτικές αγορές απαιτεί μια ευρεία εδαφική εφαρμογή των διατάξεων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Όσον αφορά τα παράγωγα μέσα που δεν είναι εισηγμένα σε οργανωμένη αγορά αλλά εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να είναι αρμόδιο να επιβάλλει κυρώσεις για πράξεις που διενεργούνται στο έδαφός του ή εκτός αυτού και οι οποίες αφορούν υποκείμενα χρηματοπιστωτικά μέσα εισηγμένα σε οργανωμένη αγορά που βρίσκεται στο έδαφός του ή λειτουργεί εντός αυτού, ή για τα οποία έχει ζητηθεί εισαγωγή προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει επίσης να είναι αρμόδιο για την επιβολή κυρώσεων για πράξεις που διεξάγονται στο έδαφός του και αφορούν υποκείμενα χρηματοπιστωτικά μέσα εισηγμένα σε οργανωμένη αγορά κράτους μέλους ή για τα οποία έχει ζητηθεί εισαγωγή σε οργανωμένη αγορά.

(36) Ο μεγάλος αριθμός αρμόδιων αρχών στα κράτη μέλη, με διαφορετικές εξουσίες, μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση στους οικονομικούς φορείς. Σε κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να οριστεί μια ενιαία αρμόδια αρχή για την ανάληψη, τουλάχιστον, της τελικής ευθύνης για την εποπτεία της συμμόρφωσης με τις διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και για τη διεθνή συνεργασία. Η εν λόγω αρχή θα έχει διοικητικό χαρακτήρα που θα εγγυάται την ανεξαρτησία της σε σχέση με τους οικονομικούς φορείς και θα αποτρέπει συγκρούσεις συμφερόντων. Η εν λόγω αρχή θα πρέπει να διαθέτει κατάλληλο σύστημα διαβουλεύσεων σχετικά με τις ενδεχόμενες μεταβολές της εθνικής νομοθεσίας, όπως μια συμβουλευτική επιτροπή αποτελούμενη από εκπροσώπους εκδοτών, παροχέων και καταναλωτών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, ώστε να ενημερώνεται πλήρως για τις απόψεις και τις ανησυχίες τους.

(37) Η αποτελεσματικότητα της εποπτείας θα εξασφαλιστεί με την παραχώρηση στην αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους ενός κοινού ελάχιστου συνόλου εξουσιών και ισχυρών μέσων δράσης. Οι επιχειρήσεις και όλοι οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει επίσης να συμβάλλουν στο επίπεδό τους στην ακεραιότητα της αγοράς. Υπό την έννοια αυτή, ο καθορισμός μιας ενιαίας αρμόδιας αρχής για την κατάχρηση αγοράς δεν εμποδίζει τους δεσμούς συνεργασίας ή την ανάθεση εξουσιών, υπό την ευθύνη της αρμόδιας αρχής, μεταξύ της εν λόγω αρχής και των διαχειριστών των αγορών με στόχο την αποτελεσματική εποπτεία της συμμόρφωσης προς τις διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

(38) Για να εξασφαλιστεί η επάρκεια του κοινοτικού πλαισίου καταπολέμησης της κατάχρησης αγοράς, οι παραβάσεις των απαγορεύσεων ή υποχρεώσεων δυνάμει της παρούσας οδηγίας πρέπει να εντοπίζονται εγκαίρως και να επιβάλλονται κυρώσεις. Για το σκοπό αυτό, οι κυρώσεις πρέπει να είναι αρκούντως αποτρεπτικές, ανάλογες προς τη βαρύτητα της παράβασης και προς τα αποκομισθέντα κέρδη και να επιβάλλονται με συνέπεια.

(39) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει, κατά τον καθορισμό των διοικητικών μέτρων και κυρώσεων να παραβλέπουν την ανάγκη κάποιας ομοιογένειας των κανονιστικών ρυθμίσεων στα κράτη μέλη.

(40) Η ανάπτυξη των διασυνοριακών δραστηριοτήτων απαιτεί την ενίσχυση της συνεργασίας των αρμόδιων εθνικών αρχών και τον καθορισμό ενός συνόλου κανόνων για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αυτών. Η διοργάνωση της εποπτείας και των αρμοδιοτήτων διερεύνησης σε κάθε κράτος μέλος δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη συνεργασία των αρμόδιων εθνικών αρχών.

(41) Δεδομένου ότι ο στόχος της προτεινομένης δράσης, δηλαδή η πρόληψη της κατάχρησης της αγοράς υπό μορφή κατοχής εμπιστευτικών πληροφοριών και χειραγώγησης της αγοράς, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω της κλίμακας και των συνεπειών των μέτρων, και μπορεί συνεπώς να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ιδίου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία προς επίτευξη του στόχου αυτού.

(42) Η θέσπιση κατευθυντήριων γραμμών τεχνικού χαρακτήρα και μέτρων εφαρμογής των κανόνων της παρούσας οδηγίας ενδέχεται να είναι αναγκαία κατά διαστήματα προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι νέες εξελίξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να θεσπίζει τα μέτρα εφαρμογής εφόσον αυτά δεν τροποποιούν τα ουσιώδη στοιχεία της παρούσας οδηγίας και εφόσον τηρεί τις αρχές που εκτίθενται στην παρούσα οδηγία, αφού ζητήσει τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κινητών Αξιών που συστάθηκε με την απόφαση 2001/528/ΕΚ της Επιτροπής [1].

(43) Κατά την άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, η Επιτροπή τηρεί τις ακόλουθες αρχές:

— ανάγκη να εξασφαλίζεται η εμπιστοσύνη των επενδυτών στις χρηματοπιστωτικές αγορές, με την προώθηση υψηλού επιπέδου διαφάνειας στις χρηματοπιστωτικές αγορές,

— ανάγκη να παρέχεται στους επενδυτές ευρύ φάσμα εναλλακτικών επενδύσεων και ένα προσαρμοσμένο στις περιστάσεις επίπεδο δημοσιότητας και προστασίας,

— ανάγκη να εξασφαλισθεί ότι ανεξάρτητες ρυθμιστικές αρχές επιβάλλουν με συνέπεια την εφαρμογή των κανόνων, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση των οικονομικών εγκλημάτων,

— ανάγκη για υψηλά επίπεδα διαφάνειας και για διαβούλευση με όλους τους συμμετέχοντες στην αγορά και με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο,

— ανάγκη να ενθαρρύνεται η καινοτομία στις χρηματοπιστωτικές αγορές, για να είναι δυναμικές και αποτελεσματικές,

[1] ΕΕ L 191 της 13.7.2001, σ. 45.

— ανάγκη να εξασφαλισθεί η ακεραιότητα της αγοράς με την προσεκτική και ενεργητική παρακολούθηση των χρηματοπιστωτικών καινοτομιών,

— σημασία της μείωσης του κόστους του κεφαλαίου και της ενίσχυσης της πρόσβασης στο κεφάλαιο,

— μακροπρόθεσμη ισοζύγιση κόστους και ωφελειών όλων των εκτελεστικών μέτρων για τους συμμετέχοντες στην αγορά (συμπεριλαμβανομένων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των μικροεπενδυτών),

— ανάγκη να προωθηθεί η διεθνής ανταγωνιστικότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να θίγεται η ιδιαιτέρως αναγκαία διεύρυνση της διεθνούς συνεργασίας,

— ανάγκη να επιτευχθούν ισότιμοι όροι για τη δραστηριότητα όλων των συμμετεχόντων στην αγορά, με τη θέσπιση κανονισμών σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης όταν κρίνεται αναγκαίο,

— ανάγκη να γίνονται σεβαστές οι διαφορές των εθνικών αγορών όταν δεν παραβλάπτουν αδικαιολόγητα τη συνοχή της ενιαίας αγοράς,

— ανάγκη να εξασφαλίζεται συνοχή με τα άλλα νομοθετήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα αυτό, διότι οι τυχόν ανισορροπίες στην πληροφόρηση καθώς και η έλλειψη διαφάνειας μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο τη λειτουργία των αγορών και προπάντων να βλάψουν τα συμφέροντα των καταναλωτών και των μικροεπενδυτών.

(44) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα από το άρθρο 11 αυτού, καθώς και από το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Από την άποψη αυτή, η οδηγία ουδόλως εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τους συνταγματικούς τους κανόνες σχετικά με την ελευθερία του τύπου και της έκφρασης στα μέσα ενημέρωσης,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

1. ως «εμπιστευτικές πληροφορίες» νοούνται οι συγκεκριμένες πληροφορίες οι οποίες δεν έχουν δημοσιοποιηθεί και αφορούν, άμεσα ή έμμεσα, έναν ή περισσότερους εκδότες χρηματοπιστωτικών μέσων ή ένα ή περισσότερα χρηματοπιστωτικά μέσα, και οι οποίες αν δημοσιοποιούνταν θα μπορούσαν να επηρεάσουν αισθητά την τιμή αυτών των χρηματοπιστωτικών μέσων ή την τιμή των συνδεόμενων με αυτά παράγωγων μέσων.

   Σχετικά με τα παράγωγα μέσα σε βασικά εμπορεύματα, ως «εμπιστευτικές πληροφορίες» νοούνται οι συγκεκριμένες πληροφορίες οι οποίες δεν έχουν δημοσιοποιηθεί και αφορούν άμεσα ή έμμεσα ένα ή περισσότερα τέτοια παράγωγα μέσα, και τις οποίες οι συμμετέχοντες των αγορών, στις οποίες γίνεται διαπραγμάτευση αυτών των παράγωγων μέσων, θα αναμενόταν να λάβουν σύμφωνα με τις αποδεκτές πρακτικές που ισχύουν στις αγορές αυτές·

2. ως «χειραγώγηση της αγοράς» νοούνται:

   α) οι συναλλαγές ή οι εντολές για τη διενέργεια συναλλαγών:

      — με τις οποίες δίδονται ή είναι πιθανό ότι θα δοθούν ψευδείς ή παραπλανητικές ενδείξεις για την προσφορά, τη ζήτηση ή την τιμή χρηματοπιστωτικού μέσου, ή

      — με τις οποίες διαμορφώνεται, από ένα ή περισσότερα πρόσωπα που ενεργούν από κοινού, η τιμή ενός ή περισσοτέρων χρηματοπιστωτικών μέσων σε μη κανονικό ή τεχνητό επίπεδο,

      εκτός εάν το πρόσωπο που πραγματοποίησε τις συναλλαγές ή έδωσε τις εντολές για τη διενέργεια συναλλαγών αποδεικνύει ότι πραγματοποίησε αυτές τις συναλλαγές ή έδωσε τις εντολές για τη διενέργεια συναλλαγών για θεμιτούς λόγους και ότι οι συναλλαγές ή εντολές είναι σύμφωνες με τις αποδεκτές πρακτικές της σχετικής οργανωμένης αγοράς·

   β) οι συναλλαγές ή οι εντολές για τη διενέργεια συναλλαγών με τις οποίες χρησιμοποιούνται παραπλανητικές μεθοδεύσεις ή κάθε άλλη παραπλάνηση ή τέχνασμα·

   γ) η διάδοση μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης, περιλαμβανομένου του Διαδικτύου, ή με οιοδήποτε άλλο μέσο, πληροφοριών οι οποίες δίνουν ή είναι πιθανό να δώσουν ψευδείς ή παραπλανητικές ενδείξεις σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα, περιλαμβανομένης της διάδοσης φημών ή παραπλανητικών ειδήσεων, εάν ο διαδίδων τις πληροφορίες γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι ήταν ψευδείς ή παραπλανητικές. Όσον αφορά τους δημοσιογράφους όταν ενεργούν στο πλαίσιο της επαγγελματικής τους ιδιότητας, η διάδοση πληροφοριών πρέπει να κρίνεται, με την επιφύλαξη του άρθρου 11, λαμβάνοντας υπόψη τους κανόνες του επαγγέλματος, εκτός εάν οι δημοσιογράφοι αντλούν, άμεσα ή έμμεσα, όφελος ή κέρδη από τη διάδοση των εν λόγω πληροφοριών·

   Ειδικότερα, από τον βασικό ορισμό που αναφέρεται στα στοιχεία α), β) και γ), προκύπτουν τα εξής παραδείγματα:

   — η συμπεριφορά, από ένα πρόσωπο ή περισσότερα πρόσωπα που δρουν συντονισμένα, η οποία οδηγεί στην εξασφάλιση δεσπόζουσας θέσης επί της προσφοράς ή της ζήτησης ενός χρηματοπιστωτικού μέσου, με αποτέλεσμα τον άμεσο ή έμμεσο τεχνητό προσδιορισμό της τιμής αγοράς ή της τιμής πώλησης ή άλλων μη κανονικών όρων συναλλαγής,

   — η αγορά ή πώληση ενός χρηματοπιστωτικού μέσου κατά το κλείσιμο της αγοράς με αποτέλεσμα την παραπλάνηση των επενδυτών που ενεργούν βάσει της τιμής κλεισίματος,

— η εκμετάλλευση της περιστασιακής ή τακτικής πρόσβασης στα παραδοσιακά ή ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης με διατύπωση γνώμης για ένα χρηματοπιστωτικό μέσο (ή εμμέσως για τον εκδότη του) ενώ προηγουμένως έχουν ληφθεί θέσεις στο εν λόγω χρηματοπιστωτικό μέσο, και εν συνεχεία άντληση οφέλους από τον αντίκτυπο που έχει η γνώμη αυτή στην τιμή του χρηματοπιστωτικού μέσου, χωρίς να έχει ταυτόχρονα δημοσιοποιηθεί η συγκεκριμένη σύγκρουση συμφερόντων με σαφήνεια και αποτελεσματικότητα.

Οι ορισμοί που αφορούν την χειραγώγηση της αγοράς θα πρέπει να αναπροσαρμόζονται για να συμπεριλαμβάνονται και οι νέοι τρόποι ενεργείας που πρακτικώς αποτελούν χειραγώγηση της αγοράς·

3. ως «χρηματοπιστωτικά μέσα» νοούνται:

— οι κινητές αξίες όπως ορίζονται στην οδηγία 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993, σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών ([1]),

— τα μερίδια σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων,

— τα μέσα χρηματαγοράς,

— τα συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης σε χρηματοπιστωτικά μέσα, περιλαμβανομένων των ισοδύναμων μέσων που διακανονίζονται σε μετρητά,

— οι προθεσμιακές συμφωνίες επιτοκίου,

— οι συμφωνίες ανταλλαγής επιτοκίων, νομισμάτων και μετοχών,

— τα δικαιώματα απόκτησης ή διάθεσης οποιουδήποτε μέσου των ανωτέρω κατηγοριών, περιλαμβανομένων των ισοδύναμων μέσων που διακανονίζονται σε μετρητά. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει ιδίως τα δικαιώματα προαίρεσης σε νομίσματα και επιτόκια,

— τα παράγωγα μέσα σε βασικά εμπορεύματα,

— κάθε άλλο μέσο που έχει εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά κράτους μέλους ή για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση εισαγωγής προς διαπραγμάτευση σε μια τέτοια αγορά·

4. ως «οργανωμένη αγορά» νοείται η αγορά που ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 13 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ·

5. ως «αποδεκτές πρακτικές αγοράς» νοούνται πρακτικές οι οποίες αναμένονται ευλόγως σε μία ή περισσότερες χρηματοπιστωτικές αγορές και είναι αποδεκτές από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που εγκρίνονται από την Επιτροπή, βάσει της διαδικασίας η οποία ορίζεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2·

6. ως «πρόσωπο» νοείται οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο·

7. ως «αρμόδια αρχή» νοείται η αρχή η οριζομένη σύμφωνα με το άρθρο 11.

Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές και να εξασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στην Κοινότητα, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17 παράγραφος 2, θεσπίζει μέτρα για την εφαρμογή των σημείων 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στα πρόσωπα που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο και τα οποία είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών, να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές για να αποκτήσουν ή να διαθέσουν, ή για να προσπαθήσουν να αποκτήσουν ή διαθέσουν, για λογαριασμό τους ή για λογαριασμό τρίτων, αμέσως ή εμμέσως, χρηματοπιστωτικά μέσα που αφορούν οι πληροφορίες αυτές.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται σε όλα τα πρόσωπα που κατέχουν αυτές τις πληροφορίες:

α) λόγω της ιδιότητάς τους ως μελών των διοικητικών, διευθυντικών, ή εποπτικών οργάνων του εκδότη, ή

β) λόγω της συμμετοχής τους στο κεφάλαιο του εκδότη, ή

γ) λόγω της πρόσβασης που έχουν στις πληροφορίες αυτές κατά την άσκηση της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων τους,

δ) λόγω των εγκληματικών τους δραστηριοτήτων.

2. Όταν το πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι νομικό πρόσωπο, η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο αυτή ισχύει και για τα φυσικά πρόσωπα που συμμετέχουν στην απόφαση για τη διενέργεια της συναλλαγής για λογαριασμό του εν λόγω νομικού προσώπου.

3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στις συναλλαγές που πραγματοποιούνται εις εκπλήρωση μιας απαιτητής υποχρέωσης για την απόκτηση ή διάθεση χρηματοπιστωτικών μέσων, όταν η υποχρέωση αυτή απορρέει από συμφωνία συναφθείσα πριν από την απόκτηση της εμπιστευτικής πληροφορίας από τον ενδιαφερόμενο.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στους υποκειμένους στην απαγόρευση του άρθρου 2:

α) να ανακοινώνουν εμπιστευτική πληροφορία σε άλλο πρόσωπο, εκτός εάν ενεργούν στα συνήθη πλαίσια άσκησης της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων τους·

β) να συνιστούν σε άλλο πρόσωπο, ή να το παρακινούν, βάσει εμπιστευτικής πληροφορίας, να αποκτήσει ή να διαθέσει τα χρηματοπιστωτικά μέσα που αφορά η πληροφορία αυτή.

([1]) ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27).

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα άρθρα 2 και 3 εφαρμόζονται και σε κάθε πρόσωπο, πέραν των αναφερομένων στα άρθρα αυτά, το οποίο κατέχει εμπιστευτική πληροφορία, ενώ το πρόσωπο αυτό γνωρίζει ή όφειλε να γνωρίζει ότι πρόκειται για πληροφορία εμπιστευτική.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν σε κάθε πρόσωπο να προβαίνει σε χειραγώγηση της αγοράς.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εκδότες χρηματοπιστωτικών μέσων δημοσιοποιούν το ταχύτερο δυνατό τις εμπιστευτικές πληροφορίες που αφορούν άμεσα τους εν λόγω εκδότες.

Με την επιφύλαξη των μέτρων εφαρμογής του προηγούμενου εδαφίου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εκδότες να εμφανίζουν στην ιστοσελίδα τους στο Διαδίκτυο, για κατάλληλο χρονικό διάστημα, κάθε εμπιστευτική πληροφορία την οποία υποχρεούνται να δημοσιοποιήσουν.

2. Ένας εκδότης μπορεί υπ' ευθύνη του να αναβάλει τη δημοσιοποίηση μιας εμπιστευτικής πληροφορίας, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, προκειμένου να μην βλάψει τα έννομα συμφέροντά του, εφόσον η παράλειψη αυτή δεν κινδυνεύει να παραπλανήσει το κοινό και εφόσον ο εκδότης μπορεί να διασφαλίσει την εμπιστευτικότητά της. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν ο εκδότης να ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την αρμόδια αρχή σχετικά με την απόφασή του να αναβάλει τη δημοσιοποίηση μιας εμπιστευτικής πληροφορίας.

3. Όποτε εκδότης, ή πρόσωπο που ενεργεί εξ ονόματός του ή για λογαριασμό του, ανακοινώνει εμπιστευτική πληροφορία σε τρίτο κατά τη συνήθη άσκηση της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων του, κατά την έννοια του άρθρου 3 στοιχείο α), τα κράτη μέλη τον υποχρεώνουν να δημοσιοποιήσει πλήρως και αποτελεσματικώς την πληροφορία αυτή, ταυτόχρονα εάν η ανακοίνωση έγινε εκ προθέσεως, ή το ταχύτερο δυνατό εάν η ανακοίνωση έγινε άνευ προθέσεως.

Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζονται εάν ο λαμβάνων την πληροφορία υπέχει έναντι του εκδότη υποχρέωση εμπιστευτικότητας, ανεξάρτητα από το εάν η υποχρέωση αυτή είναι νομοθετική, κανονιστική, καταστατική ή συμβατική.

Τα κράτη μέλη υποχρεώνουν τους εκδότες ή τα πρόσωπα που ενεργούν εξ ονόματός τους ή για λογαριασμό τους, να καταρτίζουν κατάλογο των προσώπων που εργάζονται γι' αυτούς, είτε με σύμβαση εργασίας είτε άλλως, και τα οποία έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες. Οι εκδότες και τα πρόσωπα που ενεργούν εξ ονόματός τους ή για λογαριασμό τους ενημερώνουν τακτικά τον κατάλογο και τον διαβιβάζουν στην αρμόδια αρχή όποτε τους ζητείται από την τελευταία.

4. Τα πρόσωπα που ασκούν διευθυντικά καθήκοντα στο πλαίσιο ενός εκδότη χρηματοπιστωτικών μέσων, και ενδεχομένως οι έχοντες στενό δεσμό με αυτά, οφείλουν, τουλάχιστον να γνωστοποιούν στην αρμόδια αρχή κάθε συναλλαγή που πραγματοποιείται για δικό τους λογαριασμό και αφορά μετοχές που εκδίδονται από τον ανωτέρω εκδότη, ή παράγωγα ή άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα που είναι συνδεδεμένα με αυτά. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ευχερή πρόσβαση του κοινού στις πληροφορίες αυτές το συντομότερο δυνατό, είτε μεμονωμένως είτε συνολικώς.

5. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τις κατάλληλες κανονιστικές ρυθμίσεις για να εξασφαλίζεται ότι τα πρόσωπα που εκπονούν ή διαδίδουν έρευνες σχετικά με χρηματοπιστωτικά μέσα ή με εκδότες τέτοιων χρηματοπιστωτικών μέσων ή τα πρόσωπα που παράγουν ή διαδίδουν άλλες πληροφορίες με τις οποίες συνιστάται ή προτείνεται μια επενδυτική στρατηγική με προορισμό τους διαύλους επικοινωνίας ή το κοινό, εξασφαλίζουν με τη δέουσα επιμέλεια την ορθή παρουσίαση των πληροφοριών και δημοσιοποιούν τα συμφέροντά τους ή υποδεικνύουν τις συγκρούσεις συμφερόντων που σχετίζονται με τα χρηματοπιστωτικά μέσα που αφορά η πληροφορία. Οι εν λόγω κανονιστικές ρυθμίσεις κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διαχειριστές των αγορών να λαμβάνουν διαρθρωτικά μέτρα για την πρόληψη και τον εντοπισμό πρακτικών χειραγώγησης της αγοράς.

7. Για να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση με τις παραγράφους 1 έως 4, η αρμόδια αρχή μπορεί να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα ορθής ενημέρωσης του κοινού.

8. Δημόσιοι οργανισμοί που εκδίδουν στατιστικά στοιχεία τα οποία μπορεί να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις χρηματοπιστωτικές αγορές, τα εκδίδουν με αντικειμενικό και διαφανή τρόπο.

9. Τα κράτη μέλη απαιτούν από κάθε πρόσωπο που πραγματοποιεί κατ' επάγγελμα συναλλαγές σε χρηματοπιστωτικά μέσα να ειδοποιεί το ταχύτερο δυνατόν την αρμόδια αρχή όταν ευλόγως υποπτεύεται ότι οι συναλλαγές αυτές στοιχειοθετούν καταχρηστική εκμετάλλευση εμπιστευτικών πληροφοριών ή χειραγώγηση της αγοράς.

10. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι τεχνικές εξελίξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές και να διασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή θεσπίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 17 παράγραφος 2, εκτελεστικά μέτρα για τον καθορισμό:

— των τεχνικών μεθόδων της κατάλληλης δημοσιοποίησης εμπιστευτικών πληροφοριών σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3,

— των τεχνικών μεθόδων για την αναβολή της δημοσιοποίησης εμπιστευτικών πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 2,

— των τεχνικών μεθόδων για να προωθηθεί μια κοινή προσέγγιση όσον αφορά την εφαρμογή της δεύτερης περιόδου της παραγράφου 2,

— των όρων υπό τους οποίους οι εκδότες και οι φορείς που ενεργούν για λογαριασμό τους καταρτίζουν κατάλογο των προσώπων που εργάζονται γι' αυτούς και έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες, σύμφωνα με την παράγραφο 3, καθώς και των όρων υπό τους οποίους οι κατάλογοι αυτοί πρέπει να ενημερώνονται,

— τις κατηγορίες προσώπων που υπόκεινται στην υποχρέωση γνωστοποίησης κατά την παράγραφο 4 και τα χαρακτηριστικά μιας συναλλαγής, συμπεριλαμβανομένου του μεγέθους της, που γεννά την υποχρέωση αυτή και τις τεχνικές λεπτομέρειες της γνωστοποίησης προς την αρμόδια αρχή,

— των τεχνικών μεθόδων, για τις διάφορες κατηγορίες προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 5, της ορθής παρουσίασης των ερευνών και άλλων πληροφοριών με τις οποίες συνιστάται επενδυτική στρατηγική, καθώς και των τεχνικών πτυχών της δημοσιοποίησης συγκεκριμένων συμφερόντων ή συγκρούσεων συμφερόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 5,

— των τεχνικών μεθόδων σύμφωνα με τις οποίες τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 9 πρέπει να ειδοποιούν την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 7

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις πράξεις που διενεργούνται κατά την άσκηση νομισματικής ή συναλλαγματικής πολιτικής ή πολιτικής διαχείρισης δημόσιου χρέους από ένα κράτος μέλος, από το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών, από εθνική κεντρική τράπεζα ή από οποιοδήποτε όργανο επίσημα εξουσιοδοτημένο για το σκοπό αυτό, ή από οποιοδήποτε ενεργούντα για λογαριασμό τους. Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την εξαίρεση αυτή στα ομόσπονδα κράτη τους ή σε παρεμφερείς τοπικές αρχές όσον αφορά τη διαχείριση του δημόσιου χρέους.

Άρθρο 8

Οι απαγορεύσεις της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζονται στις πράξεις επί ιδίων μετοχών που διενεργούνται στο πλαίσιο προγραμμάτων αγοράς ιδίων μετοχών, ούτε στις πράξεις σταθεροποίησης ενός χρηματοπιστωτικού μέσου, εφόσον οι σχετικές συναλλαγές διενεργούνται σύμφωνα με τα εκτελεστικά μέτρα που έχουν θεσπιστεί με τη διαδικασία του άρθρου 17 παράγραφος 2.

Άρθρο 9

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται σε κάθε χρηματοπιστωτικό μέσο εισηγμένο προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά σε ένα τουλάχιστον κράτος μέλος, ή για το οποίο έχει ζητηθεί η εισαγωγή προς διαπραγμάτευση σε μια τέτοια αγορά, ανεξάρτητα από το εάν η ίδια η συναλλαγή πραγματοποιείται ή όχι σε αυτή την αγορά.

Τα άρθρα 2, 3 και 4 εφαρμόζονται επίσης σε κάθε χρηματοπιστωτικό μέσο που δεν έχει μεν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά σε κράτος μέλος αλλά του οποίου η αξία εξαρτάται από χρηματοπιστωτικό μέσο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

Το άρθρο 6 παράγραφοι 1 έως 3 δεν εφαρμόζεται στους εκδότες που δεν έχουν ζητήσει ή εγκρίνει την εισαγωγή των χρηματοπιστωτικών μέσων τους προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά σε κράτος μέλος.

Άρθρο 10

Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει τις απαγορεύσεις και τις υποχρεώσεις εκ της παρούσας οδηγίας:

α) στις πράξεις που διενεργούνται στο έδαφός του ή στο εξωτερικό και οι οποίες αφορούν χρηματοπιστωτικά μέσα εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά ευρισκόμενη ή λειτουργούσα εντός της επικρατείας του ή για τα οποία έχει υποβληθεί αίτηση για εισαγωγή προς διαπραγμάτευση σε μια τέτοια αγορά·

β) στις πράξεις που διενεργούνται στο έδαφός του και οι οποίες αφορούν χρηματοπιστωτικά μέσα εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά σε κράτος μέλος ή για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση για εισαγωγή προς διαπραγμάτευση σε μια τέτοια αγορά.

Άρθρο 11

Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των δικαστικών αρχών, κάθε κράτος μέλος ορίζει μία μόνο διοικητική αρχή αρμόδια να εξασφαλίσει την εφαρμογή των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν αποτελεσματικές ρυθμίσεις και διαδικασίες διαβούλευσης με τους συμμετέχοντες στην αγορά όσον αφορά πιθανές αλλαγές στην εθνική νομοθεσία. Οι ρυθμίσεις αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν συμβουλευτικές επιτροπές στο πλαίσιο κάθε αρμόδιας αρχής, των οποίων η σύνθεση θα πρέπει να αντανακλά στο μέτρο του δυνατού την πολυμορφία των συμμετεχόντων στην αγορά, τόσο των εκδοτών και των παρεχόντων χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες όσο και των καταναλωτών.

Άρθρο 12

1. Η αρμόδια αρχή έχει όλες τις εξουσίες εποπτείας και διερεύνησης, που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων της. Ασκεί τις εξουσίες αυτές:

α) άμεσα, ή

β) σε συνεργασία με άλλες αρχές ή με διαχειριστές της αγοράς, ή

γ) υπό την ευθύνη της με μεταβίβαση εξουσιών στις αρχές αυτές ή στους διαχειριστές των αγορών, ή

δ) με αίτηση προς τις αρμόδιες δικαστικές αρχές.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 7, οι εξουσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ασκούνται εντός του πλαισίου της εθνικής νομοθεσίας και πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον το δικαίωμα της αρμόδιας αρχής:

α) να έχει πρόσβαση σε οποιοδήποτε έγγραφο σε οποιαδήποτε μορφή αυτού και να λαμβάνει αντίγραφό του·

β) να ζητά πληροφορίες από οποιοδήποτε πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που παρεμβαίνουν διαδοχικά στη διαβίβαση των εντολών ή στην εκτέλεση των σχετικών πράξεων, καθώς επίσης των εντολέων τους, και, εάν είναι αναγκαίο, να καλεί ένα πρόσωπο σε ακρόαση·

γ) να διενεργεί επιτόπιους ελέγχους·

δ) να απαιτεί υπάρχοντα στοιχεία για τηλεφωνικές συνδιαλέξεις και υπάρχοντα αρχεία διακίνησης δεδομένων·

ε) να απαιτεί τη διακοπή μιας πρακτικής αντίθετης προς τις διατάξεις που έχουν θεσπιστεί προς εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·

στ) να αναστέλλει την διαπραγμάτευση των σχετικών χρηματοπιστωτικών μέσων·

ζ) να ζητά τη δέσμευση ή/και την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων·

η) να ζητά προσωρινή απαγόρευση άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας.

3. Το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη των εθνικών νομοθεσιών περί επαγγελματικού απορρήτου.

Άρθρο 13

Η υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου ισχύει για όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή έχουν εργαστεί για την αρμόδια αρχή ή για κάθε αρχή ή διαχειριστές των αγορών στην οποία η αρμόδια αρχή έχει μεταβιβάσει τις εξουσίες της, συμπεριλαμβανομένων των ελεγκτών και εμπειρογνωμόνων που έχει διορίσει η αρμόδια αρχή. Οι πληροφορίες υπό επαγγελματικό απόρρητο δεν μπορούν να αποκαλυφθούν σε κανένα άλλο πρόσωπο ή αρχή παρά μόνο δυνάμει διατάξεων που προβλέπονται από το νόμο.

Άρθρο 14

1. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος των κρατών μελών να επιβάλλουν ποινικές κυρώσεις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, ότι μπορούν να λαμβάνονται τα κατάλληλα διοικητικά μέτρα ή να επιβάλλονται διοικητικές κυρώσεις κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη μη συμμόρφωση με τις διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέτρα αυτά να είναι αποτελεσματικά, ανάλογα και αποτρεπτικά.

2. Η Επιτροπή καταρτίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17 παράγραφος 2, ενημερωτικό κατάλογο των διοικητικών μέτρων και κυρώσεων της παραγράφου 1.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις κυρώσεις που πρέπει να εφαρμόζονται σε περίπτωση μη συνεργασίας σε έρευνα που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 12.

4. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην αρμόδια αρχή τη δυνατότητα να δημοσιοποιεί τα μέτρα ή τις κυρώσεις που επιβάλλει λόγω παραβάσεως των διατάξεων που θεσπίζονται προς εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, εκτός εάν η δημοσιοποίηση αυτή μπορεί να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο τις χρηματοπιστωτικές αγορές ή να προκαλέσει δυσανάλογη ζημία στα εμπλεκόμενα μέρη.

Άρθρο 15

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις της αρμόδιας αρχής να επιδέχονται την άσκηση ενδίκων μέσων ενώπιον δικαστηρίου.

Άρθρο 16

1. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους, ασκώντας όλες τις εξουσίες τους, είτε αυτές προβλέπονται από την παρούσα οδηγία είτε από την εθνική νομοθεσία. Κάθε αρμόδια αρχή παρέχει συνδρομή στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, ιδίως με την ανταλλαγή πληροφοριών και τη συνεργασία στο πλαίσιο ερευνών.

2. Οι αρμόδιες αρχές διαβιβάζουν αμέσως, κατόπιν αιτήσεως, όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Εφόσον είναι αναγκαίο, η αρμόδια αρχή στην οποία υποβάλλεται αίτηση παροχής πληροφόρησης λαμβάνει αμέσως όλα τα αναγκαία μέτρα για να συλλέξει τις ζητούμενες πληροφορίες. Εάν η αρχή αυτή δεν μπορεί να παράσχει αμέσως τις ζητούμενες πληροφορίες, γνωστοποιεί τους σχετικούς λόγους στην αιτούσα αρμόδια αρχή. Οι πληροφορίες που διαβιβάζονται με τον τρόπο αυτό καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο με το οποίο δεσμεύονται τα πρόσωπα που απασχολούνται ή έχουν απασχοληθεί στην αρμόδια αρχή που λαμβάνει τις πληροφορίες.

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αρνηθούν να απαντήσουν σε αίτηση πληροφόρησης όταν:

— η ανακοίνωση των πληροφοριών ενδέχεται να προσβάλει την κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση πληροφόρησης,

— εάν έχει ήδη κινηθεί δικαστική διαδικασία για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά των ιδίων προσώπων ενώπιον των αρχών του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση πληροφόρησης,

— όταν τα πρόσωπα αυτά έχουν ήδη κριθεί τελεσίδικα για τα ίδια πραγματικά περιστατικά στο κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση πληροφόρησης.

Στην περίπτωση αυτή, ενημερώνουν την αιτούσα αρμόδια αρχή για την εν λόγω δικαστική διαδικασία ή απόφαση παρέχοντας όσο το δυνατόν λεπτομερέστερες πληροφορίες.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 226 της συνθήκης, η αρμόδια αρχή της οποίας η αίτηση πληροφόρησης δεν λαμβάνει συνέχεια εντός εύλογου χρονικού διαστήματος ή της οποίας η αίτηση πληροφόρησης απορρίπτεται μπορεί να αναφέρει τη μη συμμόρφωση στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών Κεφαλαιαγοράς, όπου θα διεξαχθεί συζήτηση για την εξεύρεση ταχείας και αποτελεσματικής λύσης.

Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων εκ της ποινικής δικονομίας, οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 1 τις χρησιμοποιούν αποκλειστικά για την άσκηση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, καθώς και στο πλαίσιο διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών που σχετίζονται ειδικά με την άσκηση αυτών των καθηκόντων. Ωστόσο, εφόσον συμφωνήσει η αρμόδια αρχή που διαβιβάζει τις πληροφορίες, η αρχή που λαμβάνει τις πληροφορίες μπορεί να τις χρησιμοποιήσει για άλλους σκοπούς ή να τις διαβιβάσει στις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών.

3. Εάν μια αρμόδια αρχή έχει πεισθεί ότι πράξεις αντίθετες προς την παρούσα οδηγία διαπράττονται ή έχουν διαπραχθεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή ότι ορισμένες πράξεις επηρεάζουν χρηματοπιστωτικά μέσα που έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, το γνωστοποιεί με τον λεπτομερέστερο δυνατό τρόπο στην αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέλους. Η αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέλους υποχρεούται να λάβει τα κατάλληλα μέτρα. Ενημερώνει την αρμόδια αρχή που την πληροφόρησε για τα αποτελέσματα της παρέμβασής της και, στο μέτρο του δυνατού, για τις κυριότερες ενδιάμεσες εξελίξεις. Η παρούσα παράγραφος δεν θίγει τις αρμοδιότητες της αρμόδιας αρχής, η οποία διαβίβασε αυτήν την πληροφορία. Οι αρμόδιες αρχές των διαφόρων κρατών μελών που είναι αρμόδιες σύμφωνα με το άρθρο 10 συνεννοούνται για τα περαιτέρω.

4. Η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί να ζητήσει τη διενέργεια έρευνας από την αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους στο έδαφός του τελευταίου.

Μπορεί επίσης να ζητήσει να επιτραπεί σε ορισμένα μέλη του προσωπικού της να συνοδεύσουν το προσωπικό της αρμόδιας αρχής του άλλου κράτους μέλους κατά τη διενέργεια της έρευνας.

Ωστόσο, η έρευνα τίθεται υπό τον πλήρη έλεγχο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου διενεργείται.

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αρνηθούν να διενεργήσουν έρευνα που ζητείται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο ή να μην επιτρέψουν στο προσωπικό της αρμόδιας αρχής άλλου κράτους μέλους να συνοδεύσει το δικό τους προσωπικό μετά από αίτηση που υποβάλλεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, εάν η έρευνα αυτή ενδέχεται να προσβάλει την κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους από το οποίο ζητήθηκε να την διενεργήσει, ή εάν έχει ήδη κινηθεί δικαστική διαδικασία για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά των ιδίων προσώπων ενώπιον των αρχών του κράτους αυτού, ή εάν τα πρόσωπα αυτά έχουν ήδη κριθεί τελεσίδικα για τα ίδια πραγματικά περιστατικά στο συγκεκριμένο κράτος. Στην περίπτωση αυτή, ειδοποιούν σχετικώς την αιτούσα αρμόδια αρχή παρέχοντας όσο το δυνατό λεπτομερέστερες πληροφορίες για τη δικαστική διαδικασία ή τελεσίδικη απόφαση.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 226 της συνθήκης, η αρμόδια αρχή της οποίας το αίτημα να διεξαχθεί έρευνα ή να επιτραπεί στους υπαλλήλους της να συνεργασθούν με τους υπαλλήλους της αρμόδιας αρχής του άλλου κράτους μέλους δεν λαμβάνει συνέχεια εντός εύλογου χρονικού διαστήματος ή απορρίπτεται, μπορεί να αναφέρει τη μη συμμόρφωση αυτή στην επιτροπή ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών κεφαλαιαγοράς, όπου θα διεξαχθεί συζήτηση για την εξεύρεση ταχείας και αποτελεσματικής λύσης.

5. Η Επιτροπή θεσπίζει με τη διαδικασία του άρθρου 17 παράγραφος 2, εκτελεστικά μέτρα για τις διαδικασίες ανταλλαγής πληροφοριών ή διασυνοριακών ερευνών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 17

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κινητών Αξιών που συστάθηκε με την απόφαση 2001/528/ΕΚ (στο εξής «επιτροπή»).

2. Όταν γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης1999/468/ΕΚ τηρουμένου του άρθρου 8 αυτής, εφόσον τα εκτελεστικά μέτρα που εγκρίνονται με τη διαδικασία αυτή δεν τροποποιούν τις βασικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

4. Με την επιφύλαξη των ήδη εγκριθέντων εκτελεστικών μέτρων, κατά τη λήξη μιας περιόδου τεσσάρων ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας αναστέλλεται η εφαρμογή των διατάξεών της με τις οποίες προβλέπεται η έγκριση τεχνικών κανόνων και αποφάσεων σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 2. Ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να ανανεώσουν την ισχύ των εν λόγω διατάξεων με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης και, για τον σκοπό αυτό, τις επανεξετάζουν πριν από τη λήξη της προαναφερθείσας περιόδου.

Άρθρο 18

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο [. . .] (*). Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 19

Το άρθρο 11 δεν θίγει τη δυνατότητα ενός κράτους μέλους να θεσπίσει χωριστές νομικές και διοικητικές ρυθμίσεις για υπερπόντια ευρωπαϊκά εδάφη για τα οποία το εν λόγω κράτος μέλος έχει την ευθύνη των εξωτερικών σχέσεων.

Άρθρο 20

Η οδηγία 89/592/ΕΟΚ και τα άρθρα 68 παράγραφος 1 και 81 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την εισαγωγή κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών και τις πληροφορίες επί των αξιών αυτών που πρέπει να δημοσιεύονται [1], καταργούνται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 21

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 22

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 19 Ιουλίου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*

(*) 18 μήνες από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

[1] ΕΕ L 184 της 6.7.2001, σ. 1.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 30 Μαΐου 2001 η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς [1], η οποία αντικαθιστά την ισχύουσα οδηγία 89/592/ΕΟΚ σχετικά με τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και επεκτείνεται στον τομέα των πράξεων χειραγώγησης της αγοράς.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα γνωμοδότησε στις 22 Νοεμβρίου 2001 [2]. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε στις 14 Μαρτίου 2002 και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 17 Ιανουαρίου 2002 [3]. Η Επιτροπή των Περιφερειών αποφάσισε να μη γνωμοδοτήσει.

Στις 19 Ιουλίου 2002, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή θέση του σύμφωνα με το άρθρο 251 της συνθήκης.

II. ΣΚΟΠΟΣ

Γενικός σκοπός της οδηγίας είναι να εξασφαλίσει την ακεραιότητα των ευρωπαϊκών χρηματοπιστωτικών αγορών και να ενισχύσει την εμπιστοσύνη των επενδυτών στις αγορές αυτές με την εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού για όλους τους οικονομικούς φορείς στα κράτη μέλη στα πλαίσια της καταπολέμησης των καταχρηστικών πρακτικών στην αγορά.

Η οδηγία θεσπίζει ένα κοινοτικό νομοθετικό πλαίσιο για την πρόληψη, τη διαπίστωση και τη διερεύνηση των καταχρηστικών πρακτικών και την επιβολή κυρώσεων, το οποίο καλύπτει τόσο τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες όσο και τη χειραγώγηση της αγοράς, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται στους συμμετέχοντες στην αγορά ασφάλεια δικαίου ως προς τις έννοιες και την εφαρμογή της νομοθεσίας.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

Η κοινή θέση ακολουθεί ευρέως την προσέγγιση της πρότασης της Επιτροπής όπως τροποποιήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, διαφέροντας από αυτήν μόνον σε μερικά σημεία. Από τις εβδομήντα επτά τροπολογίες που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, οι εξήντα ενσωματώνονται πλήρως στην κοινή θέση, σε μεγάλο βαθμό κατά λέξη, και δέκα τροπολογίες ενσωματώνονται εν μέρει.

Το κείμενο της κοινής θέσης και ο τρόπος με τον οποίο ενσωματώθηκαν οι τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αναλύονται παρακάτω.

α) **Το προοίμιο**

Το προοίμιο προσαρμόστηκε ώστε να λάβει υπόψη τις αλλαγές στο διατακτικό της οδηγίας οι οποίες εξηγούνται παρακάτω και ενσωματώνει πλήρως τις *τροπολογίες 1, 3, 77, 78, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17 και 18*.

Η τροπολογία 2 (αιτιολογική σκέψη 9) ενσωματώνεται εν μέρει στην κοινή θέση. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η αναφορά σε ενδεχόμενες μελλοντικές συζητήσεις μεταξύ των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων δεν έχει θέση σε νομική πράξη και, συνεπώς, δεν έχει συμπεριλάβει την τελευταία πρόταση της τροπολογίας 2. *Η τροπολογία 11* (αιτιολογική σκέψη 36) ενσωματώθηκε με μορφή προσαρμοσμένη στη διατύπωση του άρθρου 11, με το οποίο σχετίζεται.

β) **Άρθρο 1 — ορισμοί**

Στο άρθρο 1 σημείο 1 ενσωματώνεται το κύριο τμήμα της *τροπολογίας 19*. Ο όρος «αποδεκτές πρακτικές αγοράς», ο οποίος ορίζεται στο σημείο 5, χρησιμοποιήθηκε αντί για τον όρο «αποδεκτές πρακτικές». Ο ορισμός των εμπιστευτικών πληροφοριών που περιλαμβάνεται στο άρθρο 1 σημείο 1 δεν αποκλείει ρητώς την πρακτική που είναι γνωστή ως «front running» από το πεδίο του ορισμού, δεδομένου ότι το Συμβούλιο θεωρεί ότι σε ορισμένες περιπτώσεις το «front running» ενδέχεται να μη συνιστά καταχρηστική πρακτική στην αγορά. Αντιθέτως, η αιτιολογική σκέψη 19 αναφέρει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αντιμετωπίζουν το «front running», συμπεριλαμβανομένου του «front running» για τα παράγωγα μέσα σε βασικά εμπορεύματα, όπου συνιστά καταχρηστική πρακτική στην αγορά δυνάμει των ορισμών της οδηγίας.

---

[1] ΕΕ C 240 E της 28.8.2001, σ. 265.

[2] ΕΕ C 24 της 26.1.2002, σ. 8.

[3] ΕΕ C 80 της 3.4.2002, σ. 61.

Οι τροπολογίες 20 και 21 δεν περιλαμβάνονται στην κοινή θέση δεδομένου ότι το Συμβούλιο θεωρεί ότι η «πληροφορία συγκεκριμένου χαρακτήρα» και «η πληροφορία που έχει γίνει γνωστή στο κοινό» θα μπορούσε να περιορίσει το πεδίο εφαρμογής του κειμένου χωρίς λόγο. Εφόσον η παράγραφος 1 καλύπτεται από τη διαδικασία της επιτροπής, κάθε αναγκαία διασαφήνιση του ορισμού της «εμπιστευτικής πληροφορίας» μπορεί να γίνει μέσω εκτελεστικών μέτρων που θα υιοθετήσει η Επιτροπή.

Το άρθρο 1 σημείο 2 ενσωματώνει εν μέρει την *τροπολογία 79/αναθ.* Όπως στην τροπολογία 79/αναθ., το σημείο 2 της κοινής θέσης διαρθρώνεται κατά τρόπο ώστε να τίθενται πρώτα οι γενικοί ορισμοί της χειραγώγησης της αγοράς και να ακολουθούν οι ακριβείς ορισμοί των συγκεκριμένων πράξεων που συνιστούν χειραγώγηση της αγοράς. Προκειμένου να μην απαγορεύει η οδηγία αποδεκτές πρακτικές αγοράς, ορίζοντας αυτές με υπερβολικά αυστηρό τρόπο, το σημείο 2 α) εισάγει ένα στοιχείο ευελιξίας: όταν ένα πρόσωπο προβαίνει σε συναλλαγές ή εντολές για την πραγματοποίηση συναλλαγών οι οποίες κανονικά θα μπορούσαν να συνιστούν χειραγώγηση της αγοράς, ενδέχεται να είναι σε θέση να αποδείξει ότι οι λόγοι εκτέλεσης των εν λόγω συναλλαγών ή εντολών ήταν νόμιμοι και ότι οι συναλλαγές και εντολές συνάδουν προς τις αποδεκτές πρακτικές της αγοράς στην οικεία οργανωμένη αγορά. Στην περίπτωση αυτή, οι πράξεις ή οι εντολές διεξαγωγής συναλλαγών δεν συνιστούν χειραγώγηση της αγοράς. Αυτό το στοιχείο ευελιξίας δεν εφαρμόζεται σε συναλλαγές ή εντολές συναλλαγών που χρησιμοποιούν τεχνητούς μηχανισμούς ή κάθε άλλης μορφής πλάνη ή τέχνασμα που αναφέρεται στο σημείο 2 β), δεδομένου ότι αυτοί οι τεχνητοί μηχανισμοί και η πλάνη ή το τέχνασμα δεν θα συνάδουν ποτέ με τις αποδεκτές πρακτικές της αγοράς.

Η διατύπωση του άρθρου 1 σημείο 2 γ) είναι ελαφρώς γενικότερη από τη διατύπωση της τροπολογίας 79/αναθ., ορίζοντας ότι οι αναφερόμενες ψευδείς ή παραπλανητικές ενδείξεις εφαρμόζονται σε χρηματοπιστωτικά μέσα, όχι σε συγκεκριμένες πλευρές αυτών. Η κοινή θέση δεν απαιτεί να αντλεί ο διαδίδων ή τα πρόσωπα στα οποία απευθύνονται οι πληροφορίες όφελος ή κέρδη από τη διάδοση της παραπλανητικής πληροφόρησης. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η διάταξη αυτή μπορεί να εξαιρέσει σαφή παραδείγματα χειραγώγησης της αγοράς από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, π.χ. εάν ο «χειραγωγών» για κάποιο λόγο αποτυγχάνει να επωφεληθεί από το αναμενόμενο όφελος από εκστρατεία παραπληροφόρησης. Εντούτοις, προκειμένου να μη θιγούν οι δημοσιογράφοι και η ελευθερία του τύπου, η κοινή θέση προβλέπει ειδική διάταξη που ορίζει ότι για τους δημοσιογράφους, όταν ενεργούν στο πλαίσιο της επαγγελματικής τους ιδιότητας, η διάδοση πληροφοριών η οποία δίδει ή μπορεί να δώσει ψευδείς ή παραπλανητικές πληροφορίες σε σχέση με χρηματοπιστωτικά μέσα, πρέπει να κρίνεται λαμβάνοντας υπόψη τους κανόνες του επαγγέλματος, εκτός εάν οι ενεχόμενοι δημοσιογράφοι αντλούν, άμεσα ή έμμεσα, ένα όφελος ή κέρδη από τη διάδοση των εν λόγω πληροφοριών. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζονται οι κανονικοί κανόνες της οδηγίας.

Ως συνέπεια της ενσωμάτωσης της τροπολογίας 79 αναθ. η κοινή θέση συμπεριλαμβάνει επίσης την *τροπολογία 74*, η οποία ζητά την κατάργηση του παραρτήματος Β, το οποίο περιλαμβάνονταν στην πρόταση της Επιτροπής.

Το άρθρο 1 σημείο 3 ενσωματώνει την *τροπολογία 23* και ως αποτέλεσμα της κοινής θέσης συμπεριλαμβάνει επίσης την *τροπολογία 73*, ζητώντας τη διαγραφή του παραρτήματος Α, το οποίο περιλαμβάνονταν στην πρόταση της Επιτροπής.

Το άρθρο 1 σημείο 5 περιλαμβάνει την *τροπολογία 81* σε ελαφρώς τροποποιημένη μορφή. Οι μόνες διαφορές μεταξύ της τροπολογίας και της κοινής θέσης είναι ότι ο όρος «αποδεκτές» έχει επιλεγεί ως ακριβέστερος όρος, και προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι περιπτώσεις που μια πρακτική σχετίζεται με νέο μέσο και, συνεπώς, δεν είναι ακόμη συνήθης, χρησιμοποιήθηκε ο όρος «αναμένονται ευλόγως» αντί για τον όρο «συνήθεις».

Το άρθρο 1 σημεία 6 και 7 ενσωματώνει τις *τροπολογίες 24 και 25* αντίστοιχα.

Η τελική πρόταση του άρθρου 1 ενσωματώνει την *τροπολογία 86* και επεκτείνει τη διαδικασία της επιτροπής για να καλύψει εκτελεστικά μέτρα όσον αφορά τον ορισμό ή τη διάδοση ψευδών ή παραπλανητικών πληροφοριών που προβλέπεται στο σημείο 2 γ).

γ) **Άρθρα 2 έως 5 — απαγόρευση πράξεων προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και πράξεων χειραγώγησης της αγοράς**

Το άρθρο 2 ενσωματώνει τις *τροπολογίες 27, 28 και 29*. Το Συμβούλιο είναι απρόθυμο να συμπεριλάβει ειδική διάταξη που να αφορά ρητώς τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς και να παραλείπει τις συγχωνεύσεις. Ωστόσο, η αιτιολογική σκέψη 29 καθιστά σαφές ότι η πρόσβαση στις εμπιστευτικές πληροφορίες μιας άλλης εταιρίας και η χρησιμοποίησή τους στα πλαίσια μιας δημόσιας προσφοράς εξαγοράς που αποσκοπεί στην απόκτηση του ελέγχου της συγκεκριμένης εταιρίας ή στη συγχώνευση με αυτήν δεν πρέπει να θεωρείται αυτή καθεαυτή ως εκμετάλλευση εμπιστευτικών πληροφοριών. Συνεπώς, ενώ η κοινή θέση λαμβάνει υπόψη τις ανησυχίες που εκφράζονται στην *τροπολογία 30*, η τροπολογία αυτή δεν συμπεριλαμβάνεται αυτή καθεαυτή στην κοινή θέση.

Τα άρθρα 3 και 4 ενσωματώνουν τις *τροπολογίες 31 και 32* αντίστοιχα.

Το άρθρο 5 ενσωματώνει τις *τροπολογίες 33 και 34*.

δ) **Άρθρο 6 — ανακοίνωση εμπιστευτικών πληροφοριών σε τρίτους**

Το άρθρο 6 διαρθρώνεται κατά τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται ακριβής και συνεκτική διατύπωση και διαφέρει ελαφρώς από τη διάρθρωση της πρότασης της Επιτροπής επί της οποίας βασίζονται οι τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Αντιστρέφεται η σειρά των παραγράφων 2 και 3 και όλες οι διατάξεις που σχετίζονται με τα εκτελεστικά μέτρα που θα υιοθετήσει η Επιτροπή περιλαμβάνονται στην παράγραφο 10. Συνεπώς, η παράγραφος 10 περιλαμβάνει την *τροπολογία 39* για τη λήψη μέτρων σχετικά με την κατάρτιση καταλόγου προσώπων που έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες.

Το άρθρο 6 παράγραφος 1 ενσωματώνει πλήρως την *τροπολογία 36*. Ενσωματώνεται το κύριο τμήμα της *τροπολογίας 35*, αλλά όχι η αναφορά στο άρθρο 1 σημείο 1 γ) δεδομένου ότι η τροπολογία 21 που σχετίζεται με τη διάταξη αυτή δεν συμπεριλαμβάνεται στην κοινή θέση.

Το άρθρο 6 παράγραφος 2 περιλαμβάνει τη δυνατότητα επιλογής για τα κράτη μέλη να απαιτούν ότι ένας εκδότης οφείλει να ενημερώνει την αρμόδια αρχή για την απόφαση να αναβάλλει τη δημοσιοποίηση μιας εμπιστευτικής πληροφορίας. Η δυνατότητα αυτή δεν υπήρχε στην πρόταση της Επιτροπής. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι θα ήταν λάθος για τα κράτη μέλη να υποχρεούνται να απαιτούν κοινοποίηση της αναβολής, κυρίως διότι αυτό θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα να επιρριφθεί κάποια ευθύνη στην αρμόδια αρχή με την έννοια ότι αυτή η προηγούμενη ενημέρωση θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως σιωπηρή έγκριση της αναβολής δημοσιοποίησης εμπιστευτικής πληροφορίας στην περίπτωση που η αρχή παραλείψει να δράσει. Συνεπώς, η *τροπολογία 41* συμπεριλαμβάνεται εν μέρει.

Το άρθρο 6 παράγραφος 3 (άρθρο 6 παράγραφος 2 της πρότασης της Επιτροπής) ενσωματώνει την *τροπολογία 37*, και την *τροπολογία 38*, διαγράφοντας το άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο β) της πρότασης της Επιτροπής σχετικά με την αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας.

Το άρθρο 6 παράγραφος 4 ενσωματώνει το πνεύμα της *τροπολογίας 40* με ορισμένες αλλαγές στη διατύπωση. Διαμορφώθηκε διαφορετική ισορροπία μεταξύ της ανάγκης να τηρείται ενήμερο το κοινό και της ανάγκης να διασφαλίζεται το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής των ασκούντων διευθυντικά καθήκοντα και των προσώπων που συνδέονται με αυτούς. Αφενός προστέθηκε η λέξη «τουλάχιστον», ώστε να καταστεί σαφές ότι μπορεί να δοθεί ευρύτερο πεδίο στην απαίτηση κοινοποίησης από εκείνο που προβλέπεται στην οδηγία. Αφετέρου, η κοινή θέση αναφέρεται μόνον σε μετοχές και παράγωγα και άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα που συνδέονται με αυτά, δεδομένου ότι το Συμβούλιο δεν θεωρεί αναγκαίο να επεκτείνει την απαίτηση κοινοποίησης στις ομολογίες όπου η τιμή παρουσιάζει συνήθως μικρότερες διακυμάνσεις ή ευαισθησία σε αυτού του είδους τις πληροφορίες. Τελικά, θα μπορούν τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν δημοσίευση συνολικά προκειμένου να προστατεύσουν το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής των ενεχομένων ατόμων. Το τελευταίο τμήμα της τροπολογίας 40 που αφορά τα εκτελεστικά μέτρα ενσωματώθηκε στην παράγραφο 10.

Το άρθρο 6 παράγραφος 5 ενσωματώνει την *τροπολογία 85*.

Το άρθρο 6 παράγραφος 6 ενσωματώνει τμήμα της *τροπολογίας 80*. Η πρώτη πρόταση της τροπολογίας 80 συμπεριλαμβάνεται με ακριβέστερη διατύπωση. Παραδείγματα σχετικά με το σε τι συνίστανται αυτές οι διατάξεις συμπεριλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 27.

Το άρθρο 6 παράγραφος 7 ενσωματώνει την *τροπολογία 43*.

Το άρθρο 6 παράγραφος 8 ενσωματώνει την *τροπολογία 82*, με διατύπωση η οποία στοχεύει να διασφαλίσει ότι η διάταξη δεν θα εμποδίσει την ανακοίνωση στοιχείων σε δημόσιες αρχές, π.χ. Υπουργεία Οικονομικών, ώστε να επιτελέσουν τα καθήκοντά τους προτού τα στοιχεία αυτά καταστούν διαθέσιμα στο κοινό.

Το άρθρο 6 παράγραφος 9 ενσωματώνει την *τροπολογία 45*.

Το άρθρο 6 παράγραφος 10 ενσωματώνει την *τροπολογία 46* και πτυχές της τροπολογίας 40, χρησιμοποιώντας διαφορετική διατύπωση προσαρμοσμένη στη διάρθρωση του άρθρου 6 (βλέπε παραπάνω).

ε) **Άρθρα 7 έως 10 — πεδίο εφαρμογής**

Το άρθρο 7 ενσωματώνει την *τροπολογία 47*.

Το άρθρο 8 ενσωματώνει το πνεύμα της *τροπολογίας 48*, και προβλέπει τις ίδιες ουσιαστικές διατάξεις αλλά σε απλοποιημένη μορφή η οποία συγχωνεύει τις δύο παραγράφους του άρθρου 8 που περιλαμβάνονται στην πρόταση της Επιτροπής.

Τα άρθρα 9 και 10 ενσωματώνουν τις *τροπολογίες 49 και 50* αντιστοίχως.

στ) **Άρθρα 11 και 12 — η αρμόδια αρχή**

Το άρθρο 11 ενσωματώνει τμήμα της *τροπολογίας 51*. Το πρώτο εδάφιο της τροπολογίας 51 περιλαμβάνεται στην κοινή θέση. Το δεύτερο εδάφιο για τις ρυθμίσεις διαβούλευσης αντικατοπτρίζει τη φροντίδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να ζητείται η γνώμη των συμμετεχόντων στην αγορά. Το Συμβούλιο, ωστόσο, θεωρεί ότι η επιβολή υποχρέωσης στα κράτη μέλη να συστήσουν συμβουλευτική επιτροπή σε εθνικό επίπεδο αντίκειται στην αρχή της επικουρικότητας που προβλέπει η συνθήκη και, συνεπώς, επελέγη μια πλέον ευέλικτη διατύπωση, στην οποία τονίζεται ο στόχος της διάταξης αυτής, ενώ επαφίεται η εφαρμογή της στα κράτη μέλη. Η διατύπωση επίσης καθιστά σαφές ότι η εν λόγω διαβούλευση σχετίζεται με αλλαγές στην εθνική νομοθεσία, δεδομένου ότι θα συσταθεί άλλο φόρουμ για τη διαβούλευση των συμμετεχόντων στην αγορά σε ευρωπαϊκό επίπεδο, το οποίο θα συνδέεται με την ευρωπαϊκή επιτροπή ρυθμιστικών αρχών «CESR».

Το τρίτο εδάφιο της τροπολογίας 51, όσον αφορά τη χρηματοδότηση της εποπτικής αρχής δεν περιλαμβάνεται στην κοινή θέση διότι το Συμβούλιο θεωρεί ότι η διάταξη αυτή δεν έχει θέση σε ένα νομοθετικό μέσο αυτού του είδους. Αντί τούτου, το Συμβούλιο αποφάσισε να καταθέσει την εξής δήλωση στα πρακτικά του Συμβουλίου: «η επίτευξη ενός αποτελεσματικού συστήματος επιτήρησης των αγορών κινητών αξιών απαιτεί τη χορήγηση των κατάλληλων πόρων στις αρμόδιες αρχές ούτως ώστε να είναι σε θέση να εκπληρώνουν καταλλήλως τα εκ του νόμου καθήκοντά τους».

Το άρθρο 12 ενσωματώνει τις *τροπολογίες 52, 53, 54, 55, 56 και 57*. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η εισαγωγική φράση στο άρθρο 12 παράγραφος 2 καθιστά αρκετά σαφές ότι οι εξουσίες που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και ότι δεν απαιτείται να προστεθεί τίποτα περισσότερο. Επίσης, το Συμβούλιο θεωρεί απρόσφορο να περιοριστεί το πεδίο του στοιχείου δ) μόνο στα πρόσωπα που διενεργούν συναλλαγές επί χρηματοπιστωτικών μέσων υπό επαγγελματική ιδιότητα και γι' αυτό η *τροπολογία 58* δεν έχει περιληφθεί. Η μόνη αλλαγή στο στοιχείο δ) όπως ήταν στην πρόταση της Επιτροπής έγινε για να διευκρινιστεί στην κοινή θέση ότι η διάταξη αυτή αφορά μόνο τα υπάρχοντα στοιχεία.

ζ) **Άρθρα 13 έως 21 — άλλες διατάξεις**

Το άρθρο 13 ενσωματώνει κατ' ουσίαν την *τροπολογία 59* αλλά με διαφορετική διατύπωση. Το Συμβούλιο συμμερίζεται τις ανησυχίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ότι θα πρέπει να είναι δυνατή η ανακοίνωση πληροφοριών σε πρόσωπα στα οποία έχει μεταβιβάσει εξουσίες η αρμόδια αρχή και η κοινή θέση διευκρινίζει ότι τα πρόσωπα αυτά πρέπει να δεσμεύονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου κατά τον ίδιο τρόπο όπως και τα πρόσωπα που εργάζονται στην αρμόδια αρχή.

Το άρθρο 14 ενσωματώνει τις *τροπολογίες 60, 61 και 62*, με τη μόνη εξαίρεση ότι κατά το Συμβούλιο η λέξη «ενημερωτικό» εκφράζει καλύτερα τη φύση του καταλόγου που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Το άρθρο 15 παραμένει ως είχε στην πρόταση της Επιτροπής.

Το άρθρο 16, παράγραφος 1 παραμένει ως είχε στην πρόταση της Επιτροπής. Δοθέντος του άρθρου 11, το Συμβούλιο θεωρεί απρόσφορο να επεκταθεί η υποχρέωση παροχής συνδρομής σε άλλες αρχές και εξουσιοδοτημένους φορείς και γι' αυτό η *τροπολογία 63* δεν έχει περιληφθεί στην κοινή θέση. Το ίδιο ισχύει και για την *τροπολογία 65*, η οποία τροποποιεί το άρθρο 16 παράγραφος 2 και συνδέεται με την τροπολογία 63.

Το τρίτο εδάφιο του άρθρου 16 παράγραφος 2 της κοινής θέσης τροποποιεί το άρθρο 16 παράγραφος 2 της πρότασης της Επιτροπής λαμβάνοντας υπόψη την τροπολογία 83 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Συμβούλιο συμφωνεί με το Κοινοβούλιο ότι είναι χρήσιμο να οριστεί ότι η άρνηση ή η μη ανταπόκριση σε αίτηση παροχής πληροφόρησης πρέπει να φέρεται εις γνώσιν της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ρυθμιστικών Αρχών (CESR). Το Συμβούλιο ωστόσο υπογραμμίζει ότι, ενώ η CESR είναι ένα βήμα συζητήσεων, σκοπός της οδηγίας δεν είναι να ανατεθούν στην επιτροπή αυτή επίσημες δικαιοδοτικές ή διαιτητικές αρμοδιότητες και στη βάση αυτή έχει γίνει και η διατύπωση της διάταξης. Ως εκ τούτου, η κοινή θέση εν μέρει μόνο ενσωματώνει την *τροπολογία 83*.

Το άρθρο 16 παράγραφος 3 ενσωματώνει την *τροπολογία 66*.

Το άρθρο 16 παράγραφος 4 δεν ενσωματώνει την *τροπολογία 67* ούτε το πρώτο τμήμα της *τροπολογίας 84* για τους ίδιους λόγους που οδήγησαν το Συμβούλιο να απορρίψει την τροπολογία 63. Το τμήμα αυτό της διάταξης που αφορά την CESR είναι διατυπωμένο όπως το άρθρο 16 παράγραφος 2 και κατά συνέπεια η κοινή θέση ενσωματώνει εν μέρει την *τροπολογία 84*.

Το άρθρο 17 σχετικά με την κανονιστική διαδικασία περιλαμβάνει τις *τροπολογίες 69 και 70*.

Το άρθρο 18 ορίζει σε 18 μήνες από την έναρξη ισχύος της οδηγίας την προθεσμία μεταφοράς, που σε ορισμένα κράτη μέλη είναι ο ελάχιστος χρόνος που απαιτείται για να τεθεί σε ισχύ το σύστημα που εισάγει η οδηγία.

Το άρθρο 19 ενσωματώνει την *τροπολογία 71*.

Το άρθρο 20 ενσωματώνει την *τροπολογία 72*.

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

Το Συμβούλιο κρίνει ότι όλες οι αλλαγές στην πρόταση της Επιτροπής είναι πλήρως ευθυγραμμισμένες με τους στόχους της οδηγίας. Οι κυριότερες αλλαγές του κειμένου της Επιτροπής έγιναν σύμφωνα με τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι οποίες στη μέγιστη πλειοψηφία τους έχουν περιληφθεί στην κοινή θέση.